

A Prelátus elmélkedése: A világosság, amire a világnak szüksége van

Mons. Fernando Ocáriz
negyedik elmélkedésének
hanganyaga az Úr passiójáról.
"Krisztus világossága áttör a
bűn és a halál felhőin. Krisztus
feltámadott!" - írja.

2020.04.11.

**A Mons. Fernando Ocáriz
elmélkedésének hanganyaga és
fordított változata: A világosság,
amire a világnak szüksége van.**

Lumen Christi! Krisztus világossága!
Ezeket a szavakat visszhangozza az
Egyház a húsvéti vigília kezdetén,
amely éjszakai sötétben kezdődik.

Lumen Christi! – ismétlik háromszor,
miközben a ceremónia résztvevői
meggyújtják gyertyáikat. Krisztus
világossága áttör a bűn és a halál
felhőin. Krisztus feltámadott! Ezt az
örömteli üzenetet kapjuk ismét
néhány napon belül.

Az előző napokban azon
elmélkedtünk, hogy Jézus teljesen
odaadja önmagát értünk: az utolsó
vacsorán az Eucharisztia alapításától
kezdve a kereszthalálig.

Most látjuk, hogy nem a Kálvária
sötétségéé az utolsó szó. A szent
asszonyok, akik el tudták kísérni az

Urat passiója során, a feltámadás fénye felé nyitnak számunkra is. Jézus megjutalmazza a szeretetet, amely testének bebalzsamozására indítja őket, és így ők lesznek Húsvét örömének első hírvivői.

Ahogy a szent asszonyoknak, úgy nekünk is új fényt hoz az életünkbe a feltámadás híre az emberiség ezen fájdalmas pillanataiban. Szent Pál emlékezteti a rómaiakat, hogy a keresztények egyesülnek az Úr halálával: “hogyan miként Krisztus az Atya dicsősége által feltámadt a halálból, úgy mi is az élet újdonságában járjunk”(Róm 6,4).

Húsvét azt hirdeti nekünk, hogy nem vagyunk a múltbeli bűneinkhez kötve, sem a korábbi hibáink súlyához, sem az életünkben tapasztalt korlátokhoz, sem a pillanatnyi többé-kevésbé nehéz körülményekhez, mint ez a mostani. Ezért ismétli meg az apostol:

“tekintsétek magatokat is úgy, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek Jézus Krisztusban”(Róm 6,11).

Jézus feltámadására emlékezve, válaszolni szeretnénk az Úr meghívására és az élet újdonságában járni.

De milyen újdonságról van itt szó? Életünk ritmusát ugyanazok az ismétlődő dolgok adják: a munka, az adott hely, ugyanazok az emberek. Ezt talán még inkább érzékeljük most, hogy a járvány miatt otthon kell maradnunk.

Miből áll a húsvét újdonságának értelme? A létezésünkben megmutatkozó hit fénye jelenti az értelmét, amit a szeretet valósít meg és a remény tart fenn.

Szent Josemaría így ír erről: “Ezt a a bizonyosságot a hit adja nekünk, s ettől környezetünket más szemmel

nézzük és észrevesszük, hogy bár minden ugyanúgy marad, mégis egészen más, hiszen minden Isten szeretetét fejezi ki”^[1].

Igen, a hit miatt tudjuk, hogy Jézus velünk van a hétköznapi életben és felfedeztetni velünk annak értelmét és értékét. A hit képessé tesz a Jézussal való találkozásra, aki talán pont egy családtag kérésében vár ránk, egy szívességben, amit a szomszédnak tehetünk, vagy egy magányos ember felhívásában.

Hitünk miatt tudjuk, hogy a szeretetből végzett munka mindig értékes, mert felajánlássá válik Atyánknak, az Istennek. Talán most azt is felfedezzük, hogy sok dolog felett nincs hatalmunk és nem bízhatunk csak a saját erőnkben az elhatározásaink véghezvitelénél. Még a csüggedés is megkísérthet.

Segíteni fog, ha arra gondolunk, hogy a feltámadott Jézus mellettünk van,

amikor nehéz körülmények között dolgozunk, s közben a családunkra és az egész világra gondolunk. Ha Krisztussal dolgozunk, akkor minden erőfeszítésnek értelme van, még akkor is, ha nem az elvárt eredmények jönnek, mert a szeretetből fakadó tettek mindig elhallatszanak a mennyországig.

Miután az angyal hírül adta a szent asszonyoknak Jézus feltámadását hozzáteszi: “De siessetek, mondjátok meg tanítványainak és Péternek: Előttetek megy Galileába, ott majd látjátok, amint mondta nektek.”(Mk 16,7) A tanítványoknak vissza kell fordulniuk Galileába, ahol minden elkezdődött, ott ahol nap mint nap együtt voltak a Mesterrel nyilvános működése idején.

Nekünk is ugyanez a hívás hangzik el: visszatérni a mi Galileánkba, a hétköznapi életünkbe, de magunkkal vinni húsvét fényét és örömét.

Ferenc pápa néhány éve így prédikált: “Visszatérni Galileába mindenekelőtt azt jelenti, hogy ahhoz az izzó ponthoz térünk vissza, ahol Isten kegyelme az út kezdetén megérintett engem. Abból a szikrából tudok tüzet gyújtani a mai nap számára, minden nap számára, hogy melegséget és fényt vigyek testvéreimnek”^[2]. Mennyire segít nekünk, amikor nehéz helyzetekben felidézzük életünk azon pillanatait, amikor Isten megérezte velünk jelenlétét, és megújítjuk a bizalmunkat Benne.

Fogadjuk el az Úr meghívását és gondoljunk sokszor húsvét örömének értelmére - ez az öröm összefér a szenvedéssel. Fogadjuk be azt a fényt, amelyet Ő szeretne nekünk adni és osszuk meg másokkal a környezetünkben!

A szent asszonyokkal együtt vigyük el örvendezve az a valóságos hírt,

hogy Krisztus él. Tükröződjön ez a bizonyosság az életünkben: a nyugaltságban, a reményben, a szeretetünkben, amivel napjainkat szeretnénk megtölteni. Kérjük ehhez Szűzanyánk közbenjárását. A feltámadás napján ragyogni látjuk őt az örömtől, hogy Fia visszatért. Számunkra is el fog jönni ez a pillanat és Isten erejéből mi is Jézus Krisztusban fogunk élni mindörökké.

[1] Krisztus jár erre 144.

[2] Ferenc pápa szentbeszéde húsvét vigíliáján 2014.IV.19.

Music: Beethoven Piano Concert n.5 - 2nd Movement (by @alvarosiviero, Alvaro Siviero)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-
prelatus-elmelkedese-a-vilagossag-
amire-a-vilagnak-szuksege-van/](https://dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-prelatus-elmelkedese-a-vilagossag-amire-a-vilagnak-szuksege-van/)
(2025.08.06.)